

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

**Молдовська сільська рада
Голованівського району
Кіровоградської області**

вул. Суворова, 61, с. Молдовка,
Голованівський район,
Кіровоградська область, 26543

*Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Молдовської сільської ради Голованівського району Кіровоградської області «Про встановлення податків і зборів на території Молдовської сільської ради на 2018 рік» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Молдовської сільської ради Голованівського району Кіровоградської області від 30.05.2017 № 414.

Проектом рішення на території Молдовської сільської ради встановлюються місцеві податки, а саме: податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю); єдиний податок; податок на нерухоме майно, відміне від земельної ділянки; визначаються обов'язкові елементи податків.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Молдовської сільської ради з питань бюджету, соціального-економічного культурного розвитку та комунальної власності щодо його регуляторного впливу (далі – Експертний висновок) та аналізу регуляторного впливу до зазначеного проекту на відповідність вимогам статті 4 Закону встановлено наступне.

Щодо проекту рішення в цілому

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ.

Однак, не всі обов'язкові елементи податків, що передбачені статтею 7 ПКУ, визначені проектом рішення, наприклад, строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку тощо.

У зв'язку з чим, пропонуємо у проекті рішення визначити всі обов'язкові елементи податку або зробити посилення на конкретні положення ПКУ (абзаци, пункти, частини, статті та розділи), якими вони встановлені.

Щодо плати за землю

Частиною другою додатка до проекту рішення встановлюється податок на майно в частині плати за землю, пунктом 2.1 якої встановлюється земельний податок, а пунктом 2.2 орендна плата.

1. Відповідно до підпункту 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 ПКУ, плата за землю обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Пунктом 288.1 статті 288 ПКУ визначено, що підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Згідно з вимогами пункту 288.4 статті 288 ПКУ розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем. В свою чергу, пунктом 288.5 статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Отже, пункт 2.2 частини другої проекту рішення пропонуємо виключити, а назву частини другої викласти як: «Земельний податок».

2. Підпунктом 2.1.4 пункту 2.1 частини другої проекту рішення встановлюються ставки земельного податку.

В свою чергу, підпунктом 2.1.4.1 визначено, що ставки земельного податку за один гектар цільових земель, які надані у встановленому порядку на землях лісгосподарського призначення (незалежно від місцезнаходження) та використовуються для потреб лісового господарства, встановлюються відповідно до підпункту 2.1.4.2. цього проекту рішення.

Натомість, відповідно до пункту 273.1 статті 273 ПКУ, податок за лісові землі справляється як складова рентної плати, що визначається податковим законодавством.

Пунктом 273.2 статті 273 ПКУ визначено, що ставки податку за один гектар цільових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, встановлюються

відповідно до статті 274 ПКУ (стаття 274 ПКУ регулює механізм встановлення ставок земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження)).

Крім того, підпунктом 2.1.4.2 проекту рішення встановлюється ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, для різних типів використання земельних ділянок (10 типів), у тому числі за земельні ділянки, надані для потреб сільськогосподарського виробництва, водного та лісового господарства, які зайняті виробничими, культурно-побутовими, господарськими та іншими будівлями і спорудами (у межах населених пунктів).

Таким чином, проект рішення містить норми, що не відповідають вимогам ПКУ та є неоднозначними для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта.

У зв'язку із зазначеним, пропонуємо узгодити підпункти 2.1.4.1 та 2.1.4.2 проекту рішення між собою та вимогами ПКУ, а саме: привести формулювання підпункту 2.1.4.1 відповідно до пункту 273.2 статті 273 ПКУ, а також зробити посилення на визначену норму (частину) підпункту 2.1.4.2, яким встановлюються фіксовані ставки земельного податку для нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства.

3. Абзацом 7) підпункту 2.1.4.2 проекту рішення ставка податку встановлюється у розмірі 10 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки (у межах населених пунктів), які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) та не відносяться до сільськогосподарських угідь (землі комерційного призначення).

Разом з тим, частиною першою статті 19 Земельного кодексу України, якою визначаються категорії земель, не визначено категорії земель «комерційного призначення».

З метою приведення даного підпункту до вимог Земельного кодексу України, пропонуємо слова «землі комерційного призначення» виключити з I проекту рішення.

4. Підпунктом 2.1.4.3 частини другої проекту рішення встановлюється, що ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані в межах населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передус бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землею.

Наомість, статтями 272 та 277 ПКУ регулюються питання встановлення ставок земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження), та земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

ПКУ не регулюються питання встановлення ставок податку за земельні ділянки, розташовані в межах населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

Отже, з метою приведення проекту рішення до вимог ПКУ, пропонуємо виключити з нього підпункт 2.1.4.3 частини другої.

5. Підпунктом 2.1.4.4 частини другої проекту рішення встановлюються ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено (крім сільськогосподарських угідь), у розмірі 5 % від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

Враховуючи, що Молдовська сільська рада знаходиться на території Кіровоградської області, пропонуємо уточнити зазначений пункт, додавши назву області (одиниці площі ріллі по Кіровоградській області).

Звертаємо увагу, що додатком до проекту рішення не встановлюються ставки земельного податку за сільськогосподарські угіддя, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

У разі наявності таких земельних ділянок та не встановлення ставок за їхнє використання, земельний податок за сільськогосподарські угіддя, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, у 2018 році буде сплачуватися за ставками 2017 року без індексації.

6. Відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ одиниця площі оподатковуваної земельної ділянки:

- у межах населеного пункту – 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту – 1 (один) гектар (га).

У зв'язку із зазначеним, пропонуємо у проекті рішення уточнити місцезнаходження земельних ділянок, для яких визначаються ставки земельного податку, та при встановленні ставок, що поширюються на населені пункти, дотриматися вимог підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ.

7. Підпунктом 2.1.5.2 пункту 2 додатка до проекту рішення надано перелік юридичних осіб, які звільняються від сплати земельного податку, до якого увійшли не всі юридичні особи, які звільняються від сплати податку, відповідно до статті 282 ПКУ. Таким чином, зазначений підпункт додатку проекту рішення потребує доповнення підпунктами 281.1.1 – 281.1.3 пункту 281.1. статті 281 ПКУ.

Щодо єдиного податку

Пунктом 3.2 частини третьої проекту рішення визначено наступне: сільською радою встановлюються ставки податку для фізичних осіб-підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, та відносяться до платників першої-другої груп платників єдиного податку, для яких ПКУ передбачено фіксовані ставки з розрахунку на календарний місяць:

1) для першої групи платників єдиного податку – 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб ;

2) для другої групи платників єдиного податку – 12 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Відповідно до пункту 293.1 статті 293 ІКУ ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, а для другої групи у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Отже, підпункти 1) та 2) пункту 3.2 частини третьої проекту рішення потребують редакційної правки шляхом доповнення словами: «встановленого (встановленої) законом на 1 січня податкового (звітного) року».

Враховуючи, що проектом рішення не визначаються ставки єдиного податку залежно від виду господарської діяльності, пропонуємо з пункту 3.2 проекту рішення виключити слова: «залежно від виду господарської діяльності».

Щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

1. Пунктом 4.2 частини четвертої проекту рішення встановлюються платники податку, якими є фізичні та юридичні особи, у тому числі президенти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Підпунктом 4.2.2 проекту рішення встановлено, що не впроваджується податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для фізичних осіб - власників об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, які не використовують таке майно в господарській та комерційній діяльності.

Разом з тим, пунктом 4.5 проекту рішення встановлено ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб.

Підпунктом 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 ІКУ встановлено, що сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлюють пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, громадських об'єднань, благодійних організацій, релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, для фізичних осіб визначаються виходячи з їх майнового стану та рівня доходів.

приведення у відповідність до вимог Податкового кодексу України.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідності форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, встановлюються залежно від майна, яке є об'єктом оподаткування.

Таким чином, встановлення пільг зі сплати податку (не впровадження податку) для фізичних осіб - власників об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, залежно від використання такого майна в комерційній або господарській діяльності, ПКУ не передбачено.

2. Однак, підпунктом 266.4.3 пункту 266.4 статті 266 ПКУ визначено, що пільги з податку, передбачені підпунктами 266.4.1 та 266.4.2 цього пункту, для фізичних осіб не застосовуються до:

об'єкта/об'єктів оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподатковуваної площі, встановленої підпунктом 266.4.1 цього пункту;

об'єкта/об'єктів оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

Враховуючи, що підстави для надання податкових пільг та порядок їх застосування визначаються виключно ПКУ (пункт 7.4 статті 7 ПКУ), пропонуємо виключити підпункт 4.2.2 пункту 4.2 частини четвертої з проекту рішення.

3. Разом з тим, підпункти 4.4.5 та абзаци 4 і 5 підпункту 4.4.6 пункту 4.4 частини четвертої проекту рішення дублюють норми ПКУ, якими встановлюються вимоги (критерії) до визначення органами місцевого самоврядування пільг зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, (пункту 266.4 статті 266 ПКУ).

Враховуючи вищезазначене пропонуємо підпункти 4.4.5 та абзаци 4 і 5 підпункту 4.4.6 пункту 4.4 виключити з частини четвертої проекту рішення з одночасним доповненням її конкретними умовами щодо надання пільг юридичним та фізичним особам-підприємцям зі сплати податку з об'єктів нежитлової нерухомості з визначенням порядку їх застосування та розміром пільги (у разі їх передбачення).

Одночасно звертаємо увагу, що не дозволяється сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів (підпункт 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 ПКУ).

Таким чином, проект рішення потребує доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог Податкового кодексу України.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у

вирішення існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ)

Наданий АРВ не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

1. Так, у розділі I АРВ «Визначення проблеми» (у розрізі податків, що передбачається встановити проектом рішення), згідно з вимогами Методики, розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Однак, при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише словесним описом, при цьому не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, її масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблема має найбільший негативний вплив. Зазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

2. При заповненні розділу III АРВ розробник при описі вигод та витрат для держави, громади та суб'єктів господарювання обмежився виключно текстовим описом, не наведено жодних витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають, як внаслідок впровадження проекту рішення, тобто, сплати податків та зборів за ставками, запропонованими проектом рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

3. Також, при оцінці впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання у розділі III АРВ вказано, що зазначене регулювання поширюється на 1 мале та 2 мікропідприємства. Проте, при наведенні значень кількості суб'єктів господарювання у розрізі суб'єктів великого, середнього, малого та мікропідприємства, які підпадають під дію регулювання, розробником не наведено посилання на джерело отримання цих даних.

4. Крім того, при проведенні оцінки впливу на сферу інтересів органу місцевого самоврядування до витрат за альтернативою 2 «Прийняти рішення про місцеві податки і збори» віднесено витрати на проведення відстеження результативності даного регуляторного акта та процедур з його опублікування, що не відповідає вимогам Методики: в процесі проведення оцінки впливу необхідно кількісно визначити витрати, які будуть виникати внаслідок дії регуляторного акта.

5. Окрім зазначеного, розробником не наведено алгоритм визначення запропонованих проектом розмірів ставок податків. При цьому, у зв'язку з відсутністю в АРВ всіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проекту регуляторного акта, розробником не обґрунтовано, що запропоновані розміри ставок, які пропонується затвердити проектом рішення, є найбільш оптимальними для досягнення встановлених цілей.

Беручи до уваги те, що розробка проекту рішення спрямована на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, також не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

6. Таким чином, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу, як передбачено вимогами розділу IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» додатку 1 до Методики.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами збалансованості забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави та ефективності забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

7. Також зазначаємо, що числові дані, зазначені у Тесті малого підприємництва (далі – М-тест) не співпадають з даними, зазначеними у інших розділах АРВ.

Зокрема, при оцінці впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання у розділі III АРВ вказано, що зазначене регулювання поширюється на 1 мале та 2 мікропідприємства. Тобто, під дію акта підпадає лише 3 суб'єкти малого та мікропідприємництва (далі – СМІІ).

При цьому розділом 2 М-тесту зазначено, що:

- кількість суб'єктів малого підприємництва, що сплачують податок на нерухоме майно, на яких поширюється регулювання: 1, надходження на 2018 рік становить 12,4 тис.грн. Питома вага суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких проблема справляє вплив 100 % (враховуючи, що під дію акту підпадає 3 СМІІ, питома вага розрахована не коректно);

- кількість суб'єктів малого підприємництва, що сплачують єдиний податок І група – 0 платника; 2 група – 1, надходження – 1,920 тис.грн. Питома вага суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких проблема справляє вплив 100 % (враховуючи, що під дію акту підпадає 3 СМІІ, питома вага розрахована не коректно);

- кількість суб'єктів господарювання, що сплачують земельний податок – 225 платників, надходження 53,4 тис.грн. Питома вага суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких проблема справляє вплив 100 % (*під дію акта підпадає 3 СМІІ*).

Кількість суб'єктів господарювання, що повинні виконати вимоги регулювання, відповідно до рядка 3 таблиці розділу 3 М-тесту, склала 2 одиниці: 1 - платник єдиного податку II групи, 1 платник податку на перухо́ме майно, відмінне від земельної ділянки.

8. В таблиці розділу 3 М-тесту не наведено формули розрахунку суми «прямих» витрат, що понесуть суб'єкти господарювання у зв'язку зі сплатою ними податків, але в таблиці визначено, що «прямі» витрати складають 1193 грн./міс. Зазначене не відповідає вимогам Методики, відповідно до якої, витрати розраховуються для усіх суб'єктів малого бізнесу за рік впровадження проекту регуляторного акта.

9. Також, в М-тесті не розраховано адміністративні витрати суб'єктів господарювання на реалізацію вимог регулювання, зокрема на здійснення процедур щодо отримання первинної інформації про вимоги регулювання (*ознайомлення суб'єктів господарювання із новими ставками податку*) та організацію виконання вимог регулювання (*внесення змін до внутрішніх процедур обліку та звітності*). При цьому, витрати часу можуть бути визначені під час проведення консультацій з суб'єктами господарювання.

10. При визначенні показників результативності регуляторного акта у розділі VII АРВ зазначено, що розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів у 2018 році складе 1177 тис. грн.

Але, сума, що надійде від СМІІ, на яких поширюється дія акта, складає 14316 грн.

Некоректне визначення показників результативності регуляторного акта не дозволить у подальшому провести повноцінне відстеження результативності регуляторного акта, а відповідно, встановити економічно обґрунтовані ставки податків для суб'єктів господарювання на наступні бюджетні періоди.

11. В свою чергу, в таблиці «Надходження від податків і зборів» цього розділу зазначено, що у 2018 році планується отримати єдиний податок у розмірі 491 тис.грн.

Враховуючи, що під дію акта підпадає 1 СМІІ, платник єдиного податку другої групи, (відповідно до розділу 2 М-тесту), сплатить до бюджету в середньому майже 41 тис.грн в місяць. Однак, сума податку, що сплатить такий СМІІ (за встановленою ставкою 12%) складає 384 грн в місяць.

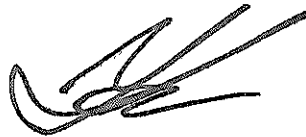
Вищенаведене ставить під сумнів точність наведених в АРВ даних та розрахунків, а отже, пропонуємо уточнити наведені в ньому дані та здійснити перерахунок з урахуванням вимог ІКУ.

Враховуючи вищезазначене, АРВ потребує доопрацювання та приведення його у відповідність до вимог Методики.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проект рішення Молдовської сільської ради Голованівського району Кіровоградської області «Про встановлення податків і зборів на території Молдовської сільської ради на 2018 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з падаючими вище пропозиціями, а аналіз його регуляторного впливу у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування необхідності впровадження даного регуляторного акта та відповідності його принципам державної регуляторної політики, визначеним статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
служби України

К. М. Ляпіна